

<p>הטור (אורח חיים קט"ו):</p> <p>ומה והוא לומר סליחה אחר תשובה כי ע"י תשובה הקדוש ברוך הוא סולח דעתך וישוב אל ה' וירחמוו ואל אלהינו כי ירבה לסלות.</p>	<p>קשייבנו אבינו לתורהך. וקרייבנו מ לפני לאבדך. ונתזרנו בתקשובה שלמה לפניך: ברוך אתה יהוה. ברוך בתקשובה:</p>	<p>תשובה – קרבתה ה' להיות עבד ה'</p>
<p>שמ"ב, י"ב, יג: ויאקר קיד אל נתן חטאתי לה ויאקר נתן אל קיד גם ה' קעביך מטהתק לא תמות.</p> <p>בעל התניא, איגרת התשובה (י"א):</p> <p>האמונה והבטחון להיות נכון לבתו בה, כי חפש חסר הוא וחנון ורוחם ורב לשלוח תיקף ומיד שמקש מחילה וסליחה מהתו יתברך בלי שום ספק וספק ספיקא בעולם. כמו שאננו מברכין בכל תפלא שמונה עשרה תיקף שמקשים "סלח לנו" וכו', "ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח". והרי ספק ברכות להקל, משום חשש ברכה לבטלה! אלא אין כאן שום ספק כלל, מאחר שביקשנו "סלח לנו" מחל לנו.</p>	<p>סליחה היכולת להכיר בחטא – מעלה גודלה</p>	
<p>הברכה פותחת בבקשת יוצאת דופן - "ראה נא בעניינו". הדבר תמהה. למה אנו צריכים לבקש שה' יעשה מאמץ מיוחד להזכיר את הבעה לפני שהוא ניגש לפרט את הבעה? פתיחת ברכת גאולה בבקשת מהאל להזדהות עם צער האדם...שה..." יודהה אותו, יכח אותו על עצמו (شيخ ישע).</p>	<p>גאולה גאولات העם וגאولات היחיד רק ה' יודע מהן הצורות האמיתיות שלנו יוכל לעזר לנו.</p>	
<p>תשובת הרשב"א (ח"א סימן תי"ג): כי נלק בטח בלכנתנו בדרכי התורה השלמה, והוא המצלת מן המקרים... כאמור (משלוי') בשכבך תשמור عليك... ואם חל המקרה כחליים מותר להתעסק ברפואות בלבד שיהא לבו לשמים וידע שאמתת הרפואה ממנו וידרשו. ולא שיכוין שהכל תלוי בסיס הפלוני וברפואת איש הרופא.</p> <p>ירמיהו י"ז: (יד) רפאי ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תקהל אתך:</p>	<p>רפואה הולכים לרופא; אך ה' הוא הרופא. מקשים להיות בראים כי יש לטן שליחות</p>	
<p>ב"ח (אורח חיים, ר"ח: י"ב): הלא קדשות הארץ הנשפעת בה, מקדשות הארץ העלונה היא נשפעת גם בפיוריתה שיונקים מקדשות השכינה השוכנת בקרוב הארץ... ועל כן ניחא שאנו מכניםין בברכה זו, ונaccel מפירה ונשבע מטובה. כי באכילת פיורתה אנו ניונים מקדשות השכינה ומטהורתה ונשבע מטובתה.</p>	<p>ברכת השנים השפע מגע מברכת הארץ פרנסה דרך ברכת הארץ</p>	
<p>ברכת שופרות: אתה גלilit בצען בבודה. על שם קדשך לדבר עמך... בקולות ובקרים אליהם גלilit ובקול שופר אליהם הופעת. חזקאל ל"ז: (כא) וקצתיתם אתם מסביב, ותבאתם אותם אל-אדקתם. (כו) ותיה משכני אליהם ותהיتي לهم לאלהים ותמה ויהו לי לעם. רמב"ס הלכות מלכים פרק יא, הילכה א: "מלך המשיח... ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל".</p>	<p>קיובן גלויות כל יהוד בארץ מקרב את הגאולה קיובן גלויות מביאה למלי שכינה (שפוף)</p> <p>קיובן גלויות היא גilio שכינה שפוף גדול – קיובן גלויות מתוך שאיפה לקדשה ולשליחות אלקית</p>	
<p>הרבי קוק (מאמרי הראי"ה): התעוורויות [לגאולה] ורצו שמקורות בקדושה באמונה החזקה בה' ובתורה... זה השופר הגדול והמעולה... ויש שהרצון הקדוש נחלש... [אך יש] רצון טבעי... מתק הרוגשה לאומית טبيعית, זה השופר הבינוני הרגיל... ואולם יש גם דרגה שלישית... שופר קטן, פסול, שתוקעים בו בהכרה, אם אין שופר כשר בנסיבות... אם אפשר התלהבות הקודש... ואם גם הרוגשה אנטישית לאומית... גם הם אפסו... באים אויבי ישראל ותוקעים באונינו לגאולה... ואינם נותנים לנו מנוח בגולה.</p>		